

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kraków dnia 8 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Żukowski

Protokolant: starszy protokolant Marzena Stępkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 maja 2017 r. w Krakowie

sprawy z powództwa J. R. i E. R.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. i R. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. i R. C. solidarnie na rzecz powodów J. R. i E. R. do ich niepodzielnej ręki kwotę 150.000 zł. (słownie: sto pięćdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 11 października 2015 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanych (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. i R. C. solidarnie na rzecz powodów J. R. i E. R. kwotę 14.734 (słownie: czternaście tysięcy siedemset trzydzieści cztery) złote tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 listopada 2016 r. (k. 3-5) skierowanym przeciwko pozwanym (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. i R. C. powodowie J. R. i E. R. wniesli o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwani mają solidarnie zapłacić na rzecz powodów do ich niepodzielnej ręki - w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty - kwotę 150.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 11 października 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanych na rzecz powodów zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowe od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł.

Na uzasadnienie wskazali, iż w dniu 27 sierpnia 2015 r. w T. zawarli z pozwaną (...) sp. z o.o. umowę pożyczki na kwotę 170.000 zł oraz umowę poręczenia tej pożyczki z R. C. (§ 13 umowy pożyczki). Strony uzgodniły warunki pożyczki w ten sposób, że spółka miała zwrócić należność objętą umową w dniu 10 października 2015 r. Spółka w chwili zawarcia umowy była reprezentowana przez prokurenta w osobie J. C., którego prokura samoistna jest ujawniona w Krajowym Rejestrze Sądowym. Pożyczka została udzielona z oszczędności stanowiących wspólność majątkową małżeńską powodów.

Powodowie w wykonaniu umowy pożyczki przelali na rzecz pozwanej spółki w dniu 27 sierpnia 2015 r. 170.000 zł. Pozwany (...) sp. z o.o. zwrócił powodom kwotę 20.000 zł. W dniu 26 lipca 2016 r. powodowie wezwali do zapłaty (...) sp. z o.o. oraz poinformowali pisemnie pozwaną R. C. o zaległościach w spłacie należności objętej umową pożyczki. Pozwani nie odpowiedzieli na wezwanie, jak również nie wpłacili kwoty zaległości. W związku z brakiem dalszych płatności powodowie wezwali pozwaną spółkę oraz pozwaną R. C. do zapłaty brakującej kwoty pożyczki wraz z odsetkami. Wezwania okazały się bezskuteczne, pozwani nie zaproponowali żadnej formy spłaty pożyczki.

W dniu 24 listopada 2016 r. do sygn. akt I Nc 1000/16 wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana R. C. w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 38-40) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

Zarzuciła, że pismem z dnia 24 października 2016 r. uchyliła się od skutków złożonego oświadczenia woli, jako złożonego pod wpływem błędu.

Pozwana wskazała, że przedmiotowej pożyczki udzieliła C. B. Sp. z o.o, powódka wraz z mężem J. R., który z racji wykonywania zawodu adwokata był pełnomocnikiem męża pozwanej J. C. oraz (...) sp. z o.o. W trakcie podpisywania umowy pożyczki w siedzibie Kancelarii Adwokackiej powoda J. R. zapewniał on pozwaną, że nie ma się czego obawiać w związku z pożyczką, że służy ona celom prowadzenia przez (...) Sp. z o.o. działalności gospodarczej.

W ocenie pozwanej powód J. R. jako osoba mająca pełną wiedzę na temat stanu finansów pozwanej (...) sp. z o.o., świadomie wykorzystał informacje posiadane w związku z wykonywaniem zawodu adwokata dla własnych celów po to, aby w przypadku braku spłaty pożyczki oraz niemożliwości zaspokojenia się z majątku (...) sp. z o.o., zaspokoić się z jej prywatnego majątku.

Pozwana oświadczyła, że została wprowadzona w błąd przez powoda co do treści czynności prawnej w postaci umowy pożyczki pieniężnej z dnia 27 sierpnia 2015 roku, w zakresie objętym § 13 tejże umowy. Pozwana podała, iż jej błąd polegał na tym, że nie wiedziała, co oznacza sformułowanie o „poręczeniu” umowy pożyczki, będąc przy tym zapewniana przez powoda, że chodzi o podpisanie umowy w imieniu spółki (...) sp. z o.o. jako fakt jej zaakceptowania jako większościowy wspólnik spółki, co miało być wymagane z uwagi na niski kapitał zakładowy w wysokości 5.000,00 zł.

Zdaniem pozwanej działanie powodów było podstępne, gdyż powód jako adwokat wiedział o rozdzielności majątkowej pozwanej i jej męża oraz stanie ich prywatnego majątku. Powód wiedząc o braku możliwości zaspokojenia się z majątku (...) Sp. z o.o. w ocenie pozwanej celowo doprowadził do podpisania umowy pożyczki, aby następnie grozić mężowi pozwanej egzekucją z jej majątku prywatnego, aby zaspokoić pozostałe zobowiązania (...) Sp. z o.o. powstałych wobec powoda z innych tytułów.

Strona pozwana (...) Sp. z o.o. w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 46-48) wniosła o oddalenie powództwa w całości.

(...) sp. z o.o. podała, że powodowie mieli wiedzę na temat jej możliwości finansowych, gdyż powód J. R. wykonujący zawód adwokata był pełnomocnikiem spółki, rodziny C. i innych spółek funkcjonujących w ramach rodziny.

W jej ocenie, umowa pożyczki jest nieważna jako sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, albowiem jej celem było doprowadzenie do sytuacji, w której możliwe będzie sięgnięcie przez powodów do majątku prywatnego pozwanej R. C.. Nadto, zdaniem pozwanej spółki umowa jest nieważna jako zawarta w warunkach wyzysku, gdyż powodowie, znając sytuację materialną spółki, wykorzystując niedoświadczenie pozwanych oraz zaufanie do powoda J. R., wprowadzili pozwanych w błąd co do braku odpowiedzialności pozwanej R. C. za spłatę kwoty udzielonej pożyczki i doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pozwanych.

Powodowie w piśmie procesowym z dnia 6 lutego 2017 r. (k. 65-68) podali, że do zawarcia umowy pożyczki doszło na wyraźną prośbę J. C., który zwrócił się do powoda J. R. o udzielenie pożyczki, na okres 2 miesiące, twierdząc, że kwota jest mu niezbędna celem dokończenia realizowanej inwestycji. Z uwagi na fakt, iż powód oraz pozwani znali się, powodowie wyrazili zgodę na pożyczkę z zastrzeżeniem poręczenia jej przez żonę J. C. R. C.. W ocenie powodów pozwana miała świadomość iż jest poręczycielem pożyczki, co było warunkiem bezwzględnym udzielenia pożyczki i jakie z tego fakty płynęły dla niej konsekwencje. Pozwana R. C. przeczytała umowę pożyczki i podpisała ją pod stroną nazwaną poręczyciel.

Powód zaprzeczył, aby wprowadził kiedykolwiek w błąd pozwaną R. C. w zakresie udzielanej pożyczki, w tym jej solidarnej odpowiedzialności za zobowiązanie zaciągnięte przez spółkę (...). Treść poręczenia została zapisana w taki sposób, aby pozwana miała świadomość, że ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązanie spółki

w zakresie wynikającym z treści umowy pożyczki. Nadto, nie była to pierwsza umowa pożyczki, której poręczycielem była pozwana.

Odnosząc się do zarzutu, że pozwana R. C. miała działać w świadomości, że podpisuje umowę tylko w zakresie wyrażenia zgody udziałowca na zaciągnięcie zobowiązania, strona powodowa wskazała, iż w jej ocenie stanowisko to jest prezentowane jako próba odsunięcia od siebie odpowiedzialności za zaciągnięte zobowiązania. Nadto, powodowie wskazali, iż nie mieli wiedzy na temat nienajlepszej kondycji finansowej spółki, gdyby ją posiadali, nie udzieliliby pożyczki.

Odnosząc się do zarzutu wyzysku, zdaniem strony powodowej odsetki ustawowe określone w umowie pożyczki nie są wygórowane. Z kolei doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej pozwanych nie pozwala na przyjęcie za wiarygodne twierdzeń, aby osoby te nie zdawały sobie sprawy z konsekwencji umowy pożyczki i umowy poręczenia.

Na wezwanie do sprecyzowania (k. 92, 99), czy w sprzeciwie strony pozwanej zawarte jest powództwa wzajemne o unieważnienie umowy pożyczki, w terminie 1 tygodnia, pod rygorem uznania, iż strona pozwana nie zgłosiła powództwa wzajemnego, pozwana (...) sp. z o.o. nie przedstawiła żadnego stanowiska i sąd przyjął, że powództwo wzajemne nie zostało złożone w niniejszej sprawie.

Oddalono nadesłany fax-em w dniu rozprawy (k. 96) wniosek pełnomocnika pozwanej o odroczeniu rozprawy z dnia 8 maja 2017 r. Podana przez pełnomocnika przyczyna nie stanowi bowiem ważnej przyczyny w rozumieniu 156 k.p.c. albowiem o kolizji terminów rozpraw w niniejszej sprawie i przed Sądem Okręgowym w Kielcach pełnomocnik wiedział od dnia 14 marca 2017 r., kiedy to Sąd Okręgowy w Kielcach doręczył zawiadomienie o rozprawie (zapisek – k. 98). Miał zatem dostatecznie dużo czasu aby zapewnić zastępstwo na rozprawie, względnie aby jeszcze w marcu 2017 r. wnieść o zmianę terminu rozprawy, czy to przed Sądem Okręgowym w Kielcach, czy to w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 sierpnia 2015 r. w T. pomiędzy J. R. jako pożyczkodawcą a (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. jako pożyczkobiorcą została zawarta umowa pożyczki pieniężnej na kwotę 170.000 zł.

Zgodnie z zapisem § 3 ust. 1 umowy pożyczkobiorca zobowiązał się zwrócić kwotę pożyczki w terminie do dnia 10 października 2015 r. Pożyczkobiorca zobowiązał się spłacić kwotę pożyczki wraz z odsetkami w wysokości 3% za okres od dnia podpisania umowy do dnia zwrotu pożyczki (§ 4 ust. 1). W przypadku niedokonania zwrotu pożyczki w terminie określonym w § 3 ust. 2, pożyczkobiorca obowiązany jest do zapłaty ustawowych odsetek za zwłokę. (§ 5 ust. 2).

Zgodnie z zapisem § 13 umowy pożyczki R. C. poręczyła umowę pożyczki całym swoim majątkiem.

Podpis R. C. widnieje pod umową pożyczki jako POREŃCZYCIEL.

dowód: - umowa pożyczki pieniężnej z dn. 27 sierpnia 2015 r., k. 11-12.

W dniu 27 sierpnia 2015 roku powód J. R. przekazał przelewem ze swojego konta bankowego prowadzonego przez (...) na konto pozwanej spółki kwotę 170 000,00 złotych.

dowód: - potwierdzenie wykonania przelewu, k. 14.

Pozwana spółka (...) sp. z o.o. w dniu 12 października 2015 r. przekazała na konto powoda J. R. kwotę 20.000 zł tytułem częściowego zwrotu pożyczki z dn. 27 sierpnia 2015 r.

dowód: - potwierdzenie przelewu otrzymanego, k. 15.

Pismem z dnia 26 lipca 2016 r. powód J. R. w związku z upływem terminu zwrotu pożyczki wezwał pozwaną (...) sp. z o.o. do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami w wysokości 3% od kwoty 170.000 zł oraz odsetkami ustawowymi

liczonymi od dnia 10 października 2015 r. do dnia 20 października 2015 r. od kwoty 170.000 zł oraz dalszych odsetek ustawowych od kwoty 150.000 zł od dnia 21 października 2015 r. do dnia zapłaty, do dnia 28 sierpnia 2016 r.

dowód: - wezwanie z dn. 26 lipca 2016 r., k. 17.

Powód J. R. pismem z dnia 26 lipca 2016 r., w związku z poręczeniem umowy pożyczki, poinformował pozwaną R. C., iż w związku z brakiem spłaty pożyczki wystosował do spółki (...) sp. z o.o. wezwanie do zapłaty pozostałych należności wynikających z umowy pożyczki.

dowód: - wezwanie z dn. 26 lipca 2016 r., k. 16.

Pismem z dn. 6 października 2016 r. powódka E. R., działając w imieniu własnym i powoda J. R. wezwała pozwaną R. C. do zapłaty kwoty 161.380,54 zł tytułem spłaty należności z umowy pożyczki z dnia 27 sierpnia 2015 r., którą pozwana poręczyła w pisemnej umowie. Pismo zostało skutecznie doręczone pozwanej w dn. 13 października 2016 r.

dowód: - przedsądowe (ostateczne) wezwanie do zapłaty z dn. 6 października 2016 r., k. 21, wraz z dowodem doręczenia, k. 23.

Pismem z dn. 6 października 2016 r. powódka E. R., działając w imieniu własnym i powoda J. R. wezwała pozwaną (...) sp. z o.o. do zapłaty kwoty 161.380,54 zł tytułem spłaty należności z umowy pożyczki z dnia 27 sierpnia 2015 r. Pismo zostało skutecznie doręczone prokurentowi spółki (...) w dn. 19 października 2016 r.

dowód: - przedsądowe (ostateczne) wezwanie do zapłaty z dn. 6 października 2016 r., k. 22, wraz z dowodem doręczenia, k. 24.

Powodowie J. R. i E. R. znali pozwaną R. C.. Mąż pozwanej R. J. C. jest prokurentem pozwanej spółki (...) sp. z o.o. i także znał powoda J. R..

W dniu 10 października 2014 r. powodowie udzielili (...) sp. z o.o. pożyczki w kwocie 100.000 zł. a R. C. udzieliła poręczenia tej pożyczki.

Pozwana R. C. przed podpisaniem umowy pożyczki w dn. 27 sierpnia 2015 r. przeczytała tę umowę i została poinformowana przez powodów (pożyczkodawców), iż jako poręczyciel poręcza umowę pożyczki całym swoim majątkiem.

dowód: umowa pożyczki z dn. 10 października 2014 r., k. 69-70; odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, k. 49-56, 71-74; wyciągi z (...) dot. R. C. i J. C. z dn. 2 lutego 2017 r., k. 75-78; przesłuchanie powoda J. R., k. 89; przesłuchanie powódki E. R., k. 90.

Pismem doręczonym E. R. w dniu 26 października 2016 r. R. C. oświadczyła, że uchyla się od skutków prawnych oświadczenia woli zawartego w § 13 umowy pożyczki jako złożonego pod wpływem błędu.

dowód: odpis pisma, k. 41-42, odpis dowodu doręczenia, k. 44

Ustalając stan faktyczny oparto się na niekwestionowanych przez strony i nie budzących wątpliwości dowodach z dokumentów prywatnych, które stanowiły dowód na okoliczność treści oświadczenia woli w tych dokumentach stwierdzonych.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom powodów. Powodowie zgodnie zeznali co do istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności zawarcia umowy pożyczki. Nadto zeznania powodów znajdują pełne potwierdzenie w treści dokumentu umowy pożyczki, z którego jednoznacznie wynika treść oświadczenia woli zawartego w § 13 tej umowy, zaś treść ta jest zgodna z wersją przedstawioną przez powodów.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanej R. C. co do okoliczności jakoby podpisując umowę nie miała świadomości, że poręcza umowę swoim majątkiem prywatnym. Zeznania pozwanej popadają w sprzeczność z treścią postanowienia zawartego w § 13 umowy pożyczki, z którego to postanowienia jednoznacznie wynika, że pozwana udzielała poręczenia. Nadto popadają w sprzeczność ze zgodnymi zeznaniami powodów.

Uchylono pytania, które dotyczyły kwestii nie mających znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie z art. 876 § 1 k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Zgodnie z art. 881 k.c. w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny.

W wykonaniu zawartej w dniu 27 sierpnia 2015 r. w T. umowy pożyczki pieniężnej powodowie przekazali na konto pozwanej spółki kwotę 170.000 zł. Dzień spłaty pożyczki zgodnie z postanowienia umownymi został wyznaczony na dzień 10 października 2015 r. W dniu 20 października 2015 r. pozwana przekazała na rzecz strony powodowej kwotę 20.000 zł, tytułem częściowej spłaty pożyczki. Pozostała kwota pożyczki nie została spłacona.

Pozwana spółka (...) sp. z o.o. oraz pozwana R. C. nie kwestionowali faktu zawarcia umowy pożyczki oraz braku spłaty części pożyczki w kwocie 150.000 zł.

Strona pozwana (...) sp. z o.o. podniosła zarzut wyzysku. Zgodnie z art. 388 k.c. jeżeli jedna ze stron, wyzyskując przymusowe położenie, niedoświadczenie drugiej strony, w zamian za swoje świadczenie przyjmuje albo zastrzega dla siebie lub dla osoby trzeciej świadczenie, którego wartość w chwili zawarcia umowy przewyższa w rażąco stopniu wartość jej własnego świadczenia, druga strona może żądać zmniejszenia swego świadczenia lub zwiększenia należnego jej świadczenia, a w wypadku gdy jedno i drugie byłoby nadmiernie utrudnione, może ona żądać unieważnienia umowy. W toku postępowania dowodowego nie zostało wykazane, jakoby strona powodowa wykorzystwała przymusowe położenie pozwanej celem wymuszenia na niej zawarcia umowy. Należy nadto wskazać, że w niniejszej sprawie nie zachodzi wymagana przez art. 388 k.c. dysproporcja świadczeń stron. Strona powodowa domaga się bowiem zwrotu kwoty, którą pożyczyla stronie pozwanej. Nadto od kwoty tej domaga się jedynie odsetek ustawowych, a takie odsetki, jako mieszczące się w granicach obowiązujących odsetek maksymalnych, nie mogą być potraktowane jako odsetki nadmierne. Powodowie nie domagają się w niniejszej sprawie zapłaty odsetek kapitałowych zastrzeżonych w § 4 ust. 1 umowy, a zatem nie ma potrzeby badania, czy wysokość tych odsetek byłaby nadmierna, tym bardziej, że nawet gdyby taki stan rzeczy zachodził, to skutkiem zastrzeżenia odsetek przekraczających wysokość odsetek maksymalnych nie jest nieważność całej czynności prawnej, a jedynie redukcja wysokości zastrzeżonych odsetek do wysokości odsetek maksymalnych (art. 359 § 2[2] k.c.).

Okoliczność, że zwrot pożyczki został zabezpieczony poręczeniem udzielonym przez R. C. nie może skutkować oceną zawartej umowy jako sprzecznej z zasadami współżycia społecznego. Nie jest niczym niestosownym, że pożyczający zabezpiecza udzieloną pożyczkę prawnie dopuszczalnym zabezpieczeniem osobistym w postaci poręczenia. Jeżeli nawet powodowie wiedzieli o złej sytuacji majątkowej pozwanej (...) sp. z o.o. to tym bardziej zrozumiałe jest, że chcieli zabezpieczyć zwrot udzielonej pożyczki. Relacje panujące pomiędzy powodami a prokurentem pozwanej C. B. sp. o.o., w szczególności zaś udzielanie przez powoda doradztwa prawnego, w niczym powyższej oceny nie zmieniają. Z faktu wieloletniej znajomości czy wieloletniego świadczenia pomocy prawnej nie wynika ani prawny, ani etyczny obowiązek udzielania pożyczek bez zabezpieczenia ich zwrotu.

Bezzasadny jest również zarzut pozwanej R. C., jakoby udzieliła poręczenia pod wpływem błędu i uchyliła się od skutków prawnych swojego oświadczenia woli. Zgodnie z art. 84 § 1 k.c. w razie błędu co do treści czynności prawnej

można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć. Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny) (§2). W ocenie Sądu analiza okoliczności faktycznych niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, iż oświadczenie woli nie zostało złożone przez pozwaną nie warunkach błędu istotnego co do treści czynności prawnej, wywołanego przez stronę powodową lub znanego stronie powodowej. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, iż pozwana przed podpisaniem umowy jako poręczyciel zapoznała się z nią, jak również została poinformowana, iż poręcza umowę pożyczki całym swoim majątkiem. Nadto, treść zapisu § 13 przedmiotowej umowy jednoznacznie wskazuje na charakter, w jakim pozwana umowę podpisała. Dosłowne sformułowanie tego postanowienia „poręcza niniejszą umowę pożyczki całym swoim majątkiem” wyklucza w ocenie sądu jakąkolwiek możliwość omyłki po stronie R. C., gdyż użyto tam nie tylko powszechnie znanego terminu „poręcza”, ale jednocześnie wskazano na skutki prawne udzielenia poręczenia w postaci odpowiedzialności całym majątkiem poręczającej. Twierdzenia co do rzekomego znaczenia tego postanowienia umownego jako zgody współnika na zawarcie umowy pożyczki popadają w sprzeczność z jednoznaczną treścią § 13 umowy, a pozwani nie wykazali, aby pomiędzy stronami umowy istniało nieujawnione w jej treści porozumienie, iż klauzula zawarta w § 13 umowy, wbrew jej dosłownej treści, w rzeczywistości stanowi zgodę współnika w trybie art. 230 k.s.h. Na marginesie wskazać należy, że brak takiej zgody, wobec wyłączenia w zdaniu 2 tego przepisu zastosowania uregulowania z art. 17 § 1 k.s.h., nie skutkuje nieważnością zawartej umowy. W konsekwencji powyższego należy ocenić, że oświadczenie pozwanej R. C. o uchyleniu się od skutków prawnych nie odniosło skutku prawnego, gdyż pozwana w rzeczywistości w żadnym prawnie istotnym błędzie nie pozostawała. Udzielone przez pozwaną R. C. poręczenie wiąże ją zatem, a w konsekwencji, zgodnie z art. 876 § 1 w zw. z art. 881 k.c. odpowiada solidarnie z pozwaną (...) sp. z o.o. za zobowiązanie pozwanej spółki do zwrotu niezwróconej części pożyczki.

W konsekwencji, w pkt I sentencji wyroku Sąd zasądził od pozwanych na rzecz powodów kwotę 150.000 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 11 października 2015 roku (tj. od dnia następnego po zastrzeżonym w § 3 umowy terminie zwrotu pożyczki) do dnia zapłaty, na podstawie art. 481 § 1 k.c. w granicach żądania pozwu.

Na zasądzone w pkt II sentencji od przegrywających pozwanych na rzecz wygrywających powodów na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. koszty postępowania złożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika powodów w wysokości 7200 zł (§ 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 r.- Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), opłaty skarbowe od pełnomocnictwa- 34 zł oraz uiszczona opłata od pozwu w wysokości 7500 zł, tj. łącznie kwota 14734 zł